

4 לזכרה של מריון

פעם מריון שאלה אותי "לני, למה אומרים שאני מיוחדת, מה אני עושה שזה מיוחד?" עניתי לה – "זה לא מה שאת עושה, אלא מי שאת. את מיוחדת מכיוון שיש לך התכונה או יותר נכון זו מתנה. ליצור קשר עמוק עם אחרים, שידידות יכולה להוביל לאהבה, אהבה טהורה, אהבה שאת רוצה לתת מעצמך ללא תנאי או קונוטציה למין".

מריון ואני, לראשונה נפגשנו לפני שנים רבות כשהיא הייתה צעירה בתנועה ואני גבר בן 18 בהכשרה.

לא היה לנו קשר מיוחד במשך השנים, לא היינו באותו מקום הכשרה באנגליה, בארץ ובקיבוץ. היה לנו קשר רגיל בין חברים.

הקשר החל בנינו כאשר עבדנו במטעים, למריון היה תפקיד של מזכירה, כלומר היא הייתה רשמת כל יום איפה חברים עבדו (היינו צוות של קרוב ל-20 בנוסף לפועלים).

אני הייתי סדרן העבודה של הענף, ומתוקף תפקידי היה למסור לה כל יום איפה כולם עבדו.

כמובן שהיינו מדברים ונוצר קשר של ידידות בנינו, וקשר עמוק יותר כאשר מתברר לנו ששנינו נמצאים במשבר של גירושים.

אתה מרגיש בתקופה זו שאתה נמצא בשטח הפקר, הכל משתנה. מריון ואני עזרנו האחד לשני למצוא את הצפון, כלומר להתחיל לחשוב בצורה רציונלית ולתכנן לעתיד.

פעם מריון התקשרה אלי וסיפרה לי שהיא הצטרפה לקבוצה שמתפקידה לעזור לאנשים להיפתח, לדבר על עצמם, על בעיות וכו'.

הבעיה שלה הייתה שהיא מרגישה שהיא לא יכולה לדבר בקבוצה כזו. מה עושים?

הצעתי לה להתקשר ולדבר איתי. א' - זה יותר זול. ב' - אפשר לדבר על הכל. במשך שנים היינו מתקשרים כל יום רביעי בשעה שש ומדברים ומדברים ..... בדרך כלל אני מבין אלו שלא מאמינים בגן עדן, אבל במקרה הזה אני מקווה שזה נכון ושהיא יכולה להתאחד עם בעלה לזלי.

מריון, העולם יהיה אחר בלעדייך. אני ואשתי אסתרקה אומרים שלום לחברה טובה, לידידה שמאד אהבנו, לאישה מיוחדת.

לני (רוז) עידן